

Vilt, mat och Volvo

Jaktvårdskretsen i Kristinehamn har sedan länge ett samarbete med Volvo-försäljaren i staden. Det gjorde att vi snabbt hakade på vid deras originella 40-årsfirande av placeringen av sin nuvarande anläggning den 16 november.

Man skulle nämligen ordna en matmarknad med lokala producenter. Och vad kan vara mer lokalt än jaktens köttleveranser? Ekologiskt som bara den för de som är fokuserade åt det hållet.

Alltså fick undertecknad dra på sig en någorlunda jaktanknuten klädsel (bössan kvar i skåpet) och ta med ett bord och vad som i övrigt behövdes och rulla in till Kristinehamn.

Tidpunkten var originell: öppet mellan 16 – 20. Innan jag stack iväg så hade jag mina tvivel på tiden. Skulle det komma folk så framåt kvällen? Men mest fick jag fel och lite rätt. Redan 15.45, medan vi höll på att ställa iordning så kom de första besökarna. Mellan 16-17 så gick det inte att gå ut ur lokalen, det bara strömmade in folk. Dock blev det rätt stilla efter 19.00. det var väl andra saker som lockade.

Montern bemannades av undertecknad. Min inplanerade assistent, vorstehn Gina, fick inte komma in och hjälpa till. Det var visst något om livsmedelsstadgan. Synd, hon hjälper ju annars till lite tidigare i matprocessen. Men regler skall följas! Alltså vaktade Gina min Volvo-valp. Enda tänkbara fordonet en sådan här dag. Tordes inte åka japanskt.

In och ställa upp bord och utställningsutrustning. Fram med dator och projektor. Upp med skinn från vilda djur, böcker om matlagning, kåsor och viltolycksmarkeringsremsor.

Försökte få igång skivan med omhändertagande av kött som Jägareförbundet producerat. Funkade inte alls. Hade dock stoppat med en skiva med vildsvinsjakt. Den fick duga.

Hade fått med mig en riktigt tjock bunt med viltolycksmarkeringsremsor. Ingen tog någon. Det blev alltså att ut och ställa sig framför bordet och hård sälja gratisremsorna. "Har Du en sådan här i bilen?" många hade, fler hade inte eller visste inte. Alla utom en tog tacksamt emot. Han som inte ville ha motiverade det med att han brukade inte köra på djur. Jag upplyste honom om att han nu ledde min inofficiella tävling "Dagens dumaste kommentar". Han tog det med fattning. Stötte dock ihop med honom när jag var och köpte min andra goda (men ack så dyra) hamburgare. Då hade polletten ramlat ner. Han undrade om han kunde få några fler remsor, han hade redan snott några när jag stod i kö för hamburgaren.

Populärt var det att gissa vad det var för skinn som jag lagt på bordet. Många tvekade, jag tipsade att inget var ekorre. Det hjälpte en del, andra inte. Vildaste gissningen på vildsvinet var att det var en björn. Klövarna fanns kvar på skinnen. Kompletterade den gissningen med lite information om spårstämplat och hur de görs. Och ser ut.

Kvällen blev livlig, vi hade nog inne mellan 3 -4000 besökare på i stort sett 3 timmar. Jag höll ut till slutet innan hoppackning. Det fanns någon i nära anslutning som tog ner skylten redan 19.30.

Sedan var det bara att stuva in grejerna i den välvaktade Valpen och rulla hemåt.

En kul grej med chans att sprida lite information och även träffa andra jägare. Militanta veganer lyste med sin frånvaro.

